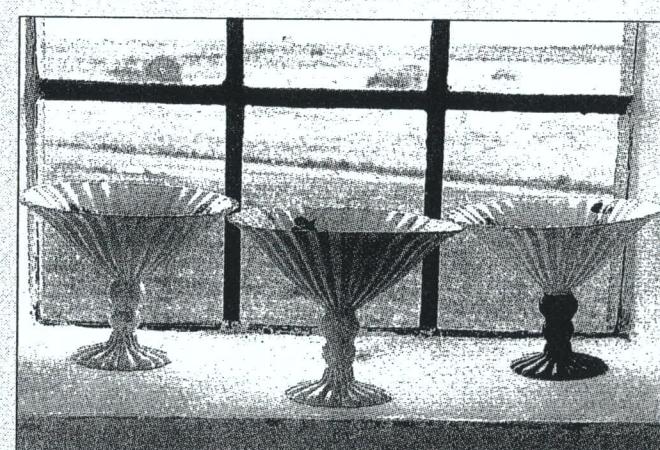

PIGGER: Keramiske kaktuser lar piggene stritte.

I ET SPEIL: Linda Jansson Lothe lar den som speiler seg, bli blomsten i keramikkspelene hun her demonstrerer.

HØY PÅ FOT: Tre vakre fat fjønger seg til i et av fjøsvinduene på Hå

Ti ser tusen blomster

Ti nordiske kunsthåndverkere fikk utfordringen: Fabulerer over temaet «mille fiori», det vakre smykket i glassperler fra arkeologenes skattkammer på Hå.

HÅ: Elisabeth Jonassen lar nostalgiske koppar, påtrykt engler og blomster i glasuren, henge og dingle fra taket.

Linda Jansson Lothe dekker en hel vegg med porseleinstapet i blomsterornamenter. Hun holder fram et speil, formet i et intrikat, keramisk bladverk og ler fornøyd: – Den som speiler seg i dette, blir selve blomsten.

Hun retter på et nostalgisk fat på høy fot som jåler seg til i et av fjøsvinduene og

pakker fram nye speil. Brukskeramikk – og ubrukelig keramikk: De ti kunsthåndverkerne, som har intatt det gamle fjøset på Hå gamle prestegard i regnvåt førjulstid, er svært forskjellige i uttrykk. Men felles for dem, noe ytterst feministisk.

Lilliann Svendsrud beveger seg ganske utvunget mellom flere uttrykksformer. Vil hun male, så maler hun. Vil hun forme i større målestokk, ja, så bruker hun isopor, og vil hun

igjen utfordre begrepene, lager hun sine helt spesielle ikoner. Hun bruker glans og alle mulig slags ting som hører barndommen og jenterommet til. Hun lager ørsmå fliser, brekker dem i stykker og dekker hele bilder med mosaikk.

I hennes hjørne av utstillingen vokter en engel, som har fått den mytologiske svanen Ledas kraftfulle vinger. Den er formet i isopor og belagt med gips før den fikk sin fargerike fjørdrakt i flisemosaikk.

Caroline Slotte fra Finland arbeider med gammelt porselen. Hun gir sprukne tallerkener og koppar et nytt estetisk uttrykk.

– Sprekkene i en tallerken blir et symbol på noe som er i ferd med å gå i stykker. Det vekker onde følelser. Man kan ikke unngå å bli berørt, mener Slotte som har satt sammen potteskår slik at de danner et sprukket portrett på en tallerken.

I andre har hun lagt inn mønstre fra andre gamle tallerkener, og de tredje har

hun bare understreket sprekkene eller dekorert tre-dimensjonale blomster på kanten med skårne kanter. Her er kaktuser i keramikk. Her er krukker med pigger og bein på. Å si det med blomster kan gjøres på så mange måter. Uttrykkene er lekende og burleske, nostalgiske og feminine.

Hå gamle prestegard, «Mille Fiori», åpning i morgen kl. 14. Montert fram til 12. januar.

Det jærske landskapet finst både utanfor og inne i prestegardbygga denne gongen.

Galina Manikova har lete seg inspirera av Jæren. Dette har resultert i fotografi, som ho igjen har overført til glas og pleksiglas. Ein del av dei ved hjelp av silketrykk. Manikova har kalla utstillinga si ut-, inn- og gjennomsikt.

Foto og pleksiglas

Namnet på utstillinga kjem av at ein kan sjå utstillinga ifrå mange kantar. Fleire av kunstverka heng i vindauge, og kan sjåast frå både inn- og utsida. Midt i rommet heng fleire større produkt, som ein kan både sjå gjennom og gå i mellom. Lysetjinga gjev bileta ein

BLOMSTERINTERESSE: Ein bukett av kunstnarar stiller ut under tittelen Mille fiori. Frå venstre: Randi Øverli, Caroline Slotte, Lina Jansson Lothe, Lilian Svendsrud og Elisabeth Jonassen. Årne-Helen Mydland, Hedvig Westermark, Lippa Dalén, Siri Haaskjold, Lene Vase og Kari Skoe Fredriksen var ikkje til stades.

ekstra dimensjon og kastar dekorative skuggar både langs golv og veggjar.

- Det er fascinerande at så enkle biletane kan vera så flotte, meiner kunstnaren sjølv og kikkar på lyset som vert brote gjennom eitt av kunstverka hennar.

I etasjen over pleksiglasplateane, har Manikova gjort klart til videoframvisning. Videoen har óg fokus på jærsk stein, og er sett saman med romantiske tekstar av Kielland og Manikova sine eigen ordleikar.

Det er ikkje mange kunstnarar som er både keramikrar og fotografar. Derfor har Manikova nærrast vorte verdensekspert på det ho driv med.

- Eg er eit sjeldan fenomen, smiler Manikova.

Digitale dagbøker

Galina Manikova er fødd i Japan, oppvaksen i Moskva og utdanna i Jerusalem. Nå bur ho i Noreg.

Manikova er ein populær kunstnar og reiser rundt i heile verda og held fordrag.

Ho forsøker å bruka sitt eige språk, sitt eige liv og sine personlege meininger og erfaringar som hovudtema for alt ho lagar. Denne tilnærminga er ho ikkje áleine om og retninga har fått namnet Digital dagbok. Manikova har arbeidd med data, digital fotografi, video og cd-rom produksjonar sidan 1994.

Mille fiori

Den andre utstillinga som opnar i morgon, står elleve damer bak. Dei elleve vart utfordra av prosjekteiar ved Hå gamle prestegard, Inger Kyllonen, til å laga noko som kunne passa under tittelen Mille fiori.

Mille fiori tyder tusen blomar og er namnet på eit kjede frå år 700. Kjedet var sett saman av glasperler og vart funne i gravfeltet rett ved prestegarden.

Glasperlene i slike kjede var of-

te dekorerte med blomar, og vart laga i Middelhavslanda. At eit slikt kjede vart funne på Jæren, viser at det var kontakt mellom Noreg og desse landa i sør.

Dei elleve kunstnarane som vart valde til å delta i utstillinga, var allereie inspirerte av blomar og brukte det i arbeida sine. Dei el-

leve kjem frå både Noreg, Sverige, Danmark og Finland, og tilhører ein ny trend av ofte kvinnelege kunstnarar, som har fjerna seg frå det minimalistiske, og tek opp gamle ting, som bestemorservice og glansbilete. Det er denne trennen Hå gamle prestegard vil setja sòkjelyset på denne gongen.

GAMMALDAGS: Keramikk i ein litt gammaldags stil er blant det som vert stilt ut på Hå gamle prestegard denne gongen.